

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Sz. a.*

Cím: *Egyetemi polgárok nyomora*

Forrás: *Az Ujság*

Bp.

(Hely)

1918. IX. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Egyetemi polgárok nyomora

(Megkezdődött a beiratkozás. — Internátusok uzsorázzák a tanárjelölteket. — A legjövedelmezőbb mellékfoglalkozás: a mozisínészet.)

— Saját tudósítónktól. —

Az egyetem kapuin ma reggel óta ezerszámszámra tódulnak a quästura helyiségeibe az egyetemi hallgatók. Ma kezdődött meg a beiratkozás és mert tavaly sok csunya jelenetnek volt színhelye az egyetem széles lépcsősarnoka, mindenki siet beiratkozni a különböző fakultásokra. A quästura azonban az idén egy okos intézkedéssel megakadályozta a tavalyi turbulens jeleneteket. Ma minden jelentkezett egyetemi hallgató beiratási sorjegyet kapott a quästurán. E sorjegy birtokosa beiratkozhatik a jegyven megjelölt napon és órában bizonyos meghatározott csoportnál, a hol már várják a számát. A mint iratait átadta az első számú tanteremben, öt-tíz perc múlva jelentkezhetik a quästurán, a hol lefizeti az esedékes díjakat és megkapja indexét. Ezzel az intézkedéssel elejét vették a tolongásnak, a mit főként a bevonnult egyetemi hallgatók türelmetlensége okozott tavaly. Az idén simán és rendben ment minden csupán egy későbbi napra telődött ki a beiratkozás perfektuálása, e megoldás ellen azonban maguk a diákok sem tiltakoztak.

A quästurán megtudtuk, hogy míg tavaly az első félévet csak 4500 hallgató látogatta, a második félévben a frontról szabadságolt katonadiákok számával együtt már 6000 hallgató látogatta az egyetemet. Most pedig a középiskolákból kikerült újabb korosztályval kilenc-ezer egyetemi hallgatóra számítanak. Ennyi hallgatója még nem volt a budapesti tudományegyetemnek. Fokozza a hallgatók számát, hogy nagyon sok hadbavonult az októberi pótszemeszterre iratkozik be, hogy az orvostanhallgatók tanulmányaik folytatására felsőbb intézkedés folytán kivétel nélkül engedélyt és szabadságot kaptak és hogy nagyon sok sebesült és helyi szolgálatra beosztott diák-katona iratkozik be az idén az egyetemre.

A nagy munkát a quästura alig bírja, de hiába hirdetnek díjnoki állásokat, még az egyetemi hallgatók sem vállalkoznak napi 7 korona 10 filléres napidíj ellenében annak a rengeteg munkának az elvégzésére, a mit a quästurán a díjnoktól követelnek. Az állam nem akarja felemelni a napidíjat és így minden munka elvégzése nyolcz tisztviselőre hárul, a kik ma reggel hét órakor kezdtek a munkát és késő estig még mindig íróasztalaiknál ültek.

Végighallgattuk a quästura előszobájában két egyetemi hallgató beszélgetését. Az egyik jogász, a másik orvostanhallgató.

A jogász: Nekem szerencsém van. A múlt héten talákoztam egy földimmel és az beajánlt egy fiskáliszhoz. Háromszáz koronát kapok havonta és ha megtanulom este a gép- és gyorsírást is, ötszáz koronára emelik fel a fizetésemet.

A medikus: És mikor fogsz tanulni?

A jogász: Arra még nem is gondoltam. De ha nem jörök irodába, miből fogok megélni?

A medikus: Neked még jó, de mit szóljak én? Az anyámnak annyi pénze sínes, hogy magán eltarthassa. Nekem egész napon át tanulnom kell, előadásokat kell látogatnom és örül-

hetek, ha valamelyik menzán hely jut a számomra is. Arra nem is gondolok még, hogy hol fogok lakni. Ha nem segít rajtam az Orvostanhallgatók Segítő Egyesülete, hát nem marad más hátra, mint a hajléktalanok menhelyén tölteni az éjszakákat.

A különböző diákegyesületek most a menzák és a lakáskérdések megoldásával vannak elfoglalva. Az Üllői-uton nagy pénzen már vásároltak egy házat, a melyben kétszáz diák nyerhetne elhelyezést, de előbb a lakáshivatalnal kell rendbehozni az ügyet, mert mi történjen a ház lakóival. Ezeknek is lakásra van szükségük.

A kapus fülkéjének üvegablakaira tömördek czédula van kiragasztva. A legtöbb kosztot hajlandó adni a diákoknak. Elmentünk a Magyar-utca egyik házába, a hol egy jóképű asszonyosság havi négyszáz koronáért ad regge-

lit, ebédet és vacsorát, de az illetőnek nemcsak az élelmiszerjegyét kell beszovaltatni, a mi igen természetes, de gondoskodnia kell, hogy hazulról kellő mennyiségben érkezzen élelmiszer, a mi már kevésbé természetes.

Az Erkel-utczában hat koronáért kapni izletes ebédkosztot. Vajjon melyik szegény diák engedheti meg ezt magának. Hiszen a legjobb vendéglőben is 7 korona 80 fillér a menü ára, ha pedig a Menzán ebédet, hát még egy koronát sem fizet érte. Maguk a diákok boszankodnak a drága koszt-árakon. Lakásokat csak nők részére hirdetnek. Egy lakás volt hirdetve egyetemi hallgató részére, de azt mondják, hogy egy sötét, világitóudvaros oduért kétszázötven koronát követelték.

A medikusok azon panaszkodnak, hogy annyi a tanulni valójuk, hogy mellékfoglalkozást még csak nem is vállalhatnak. Ugyanez a müegytemi hallgatók baja is. Legjobbban még a jogászok vannak, a kiket a különböző irodák és főként ügyvédi irodák foglalkoztatnak és egy harmad-negyedéves jogásznak szívesen fizetnek 4-500 koronát. Sok jogász a hadbavonult ügyvédjelölteket helyettesíti bírósági tárgyalásoknál. A bölcsésztanhallgatók leginkább magánórák adásával, házitánitással foglalkoznak. Ezeket is megfizetik valahogyan a módosabb szülők, de a kik például magániskolákban tanítanak, azokból az éhség, nyomor és az elkeseredés beszél.

Internátusaink, a melyek szakképzett erőket hirdetnek, kezdő bölcsésztanhallgatókkal taníttatnak. A Bölcsészek Segítő Egyesülete kimondotta, hogy 10, legfeljebb 8 koronáért vállalhatnak a diákok egy-egy órai tanítást. Ezzel szemben az internátusok javarésze 3 és 2 koronákat fizet egy-egy órai tanításért. Beszéltünk egy bölcsészszel, kit a Fővárosi Előkészítő hivat megóraadásra. Három diákot keresett ez az internátus: egy latinszakost, egy matematikust és egy ábrázolószakost. Csak a latin szakra jelentkezett egyetemi hallgató az, a kivel beszélgettünk. Az első óráért 8, minden további leckeóráért 6 koronát kért. Az internátus pedig hajlandó volt fizetni az első óráért 4, a többi órákért pedig 2 koronát. Hány

órát adhat egy napon egy egyetemi hallgató? Legfeljebb hármat. Tehát éljen meg napi 8 koronából.

Néhanapján azonban nagy szerencse éri az ország intelligens ifjuságát. Rendezésre, czimírásra, népszámlálásra hívják meg őket, olykor valamelyik központnak van hirtelen tömeges munkaerőre szüksége, de megtörténik, hogy hirtelen *valamelyik szenzációs film felvételénél kell főurakat, elegáns katonatiszteket játszaniok.*

Ma reggel például a következő hirdetést ragasztották ki a kapusfülke ablakába:

Holnap reggel kilencz órára szükségünk volna tíz fiatalemberre — frakkban — egy filmfelvételhez, á 20 korona díjazás. Kérem a portásnál jelentkezni. Rex-filmgyár.

Déli tizenkét óráig még egyetlen diák sem jelentkezett, de többen olvasták. Éppen a beiratkozás napján. A mikor ruhákat vittek el a zálogházba, felöltöktől, télikabátoktól szabadultak meg, csakhogy összejöjjön a 75 korona tandíj. És ime, belépve az egyetem kapuján, az első, a mi szembe tűnik, a filmgyár hirdetése, a mely a jövő diplomás emberei közül válogat frakkos urakat á 20 korona. Hiszen ha ezeknek a diákoknak még frakkjuk volna, ma bizonyára többet csinálnának belőle, mint husz koronát. Nagy probléma a diáknyomor, a mely valójában csak a hónap vége táján fog kibontakozni, a mikor már mindnyájan együtt lesznek.

Ma csak egyet láttunk:

Az egyetemről távozva sok diák a Dunaparra ment és a vámház előtti piacon lucskos szilvát és ütődött szőlőt vásárolt. Azután elmentek a Ferdinánd bolgár király-uton egy péküzletbe, vettek egy nagy darab kenyeret és ezt az ebédjüket a közraktárak előtt sétálva költötték el. Ma csak szőlőre jutott, mire jut holnap?... (sz. a.)